

Mødet den 6. Juli 1911.

Fraværende: Mousten og Simonsen.

1. (J. Nr. 159—1911). Indenrigsministeriets Approbation paa **Købekontrakt** med Direktør Krüger angaaende Grunden for Observatoriets Direktørbolig.
Til Efterretning.
2. (J. Nr. 19¹⁰—1911). Indenrigsministeriets Decision af Antegnelser til **Indkvarteringsgodtgørelsen** for 1. Halvaar 1910—11.
Til Efterretning.
3. (J. Nr. 81—1911). Skrivelse af 24. f. M. fra Justitsministeriet hvorefter der nægtes Direktør Marinius Olsen Bevilling til at opføre **Operetter og Pantominer i Etablissementet »Kasino«**.
Til Efterretning.
4. (J. Nr. 8⁵—1911). Udskrift af Dommen i Sagen angaaende Købmand **F. D. Matzens Kirkebidrag** til Aarhus Kommune.
Til Efterretning.
5. (J. Nr. 220—1911). Meddelelse fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse om at **Hovedbygningen paa Marselisborg** efter afholdt Auktion er overdraget Entreprenør N. Iversen til Nedbrydning mod en Betaling af 2065 Kr., der er indbetalt i **Kæmnerkassen**.
Til Efterretning.

6. (J. Nr. 57—1911). Indstilling fra det nedsatte Udvalg med Forslag til en ny **Sundhedsvedtægt**.

F o r m a n d e n meddelte, at det nedsatte Udvalg havde behandlet det fra Sundhedskommissionen fremsendte Udkast til en ny Sundhedsvedtægt og efter Konference med Stadslægen paa Sundhedskommissionens Vegne enedes om visse Ændringer, saaledes at Udvalget nu kunde indstille det foreliggende Forslag til Vedtagelse, dog med Undtagelse af et Par mindre Ting, hvortil de Herrer Simonsen og Clemensen havde Særstandpunkter. Han gennemgik dernæst Forslaget Afsnit for Afsnit.

Følgende Ændringsforslag behandledes:

Til § 2. Forslag fra Grundejerforeningen om, at Paragrafens sidste Komma forandres til »hvoriblandt 1 Læge og 1 teknisk kyndig Mand«.

F o r m a n d e n meddelte, at Udvalget ikke kunde anbefale Ændringen, da det af Stadslægen var oplyst, at Byen var delt i 3 Distrikter, der hver stod under en Læges Tilsyn. Af denne Grund vilde det ikke være heldigt at indskrænke Lægernes Antal. Desuden kunde det være ret omtvisteligt, hvad der skulde forstaas ved en teknisk kyndig Mand.

M i k a e l J o h a n s e n kunde, efter Stadslægens Oplysning, tage Forslaget tilbage.

Til § 4. Forslag fra Moustén og Simonsen om at sidste Punktum i 2. Stykke: »I Tilfælde af Stemmелighed gør Formandens Stemme Udsagnet« udgaar.

F o r m a n d e n meddelte, at Udvalgets Flertal ansaa det for heldigst at beholde Bestemmelsen, fordi den kunde have Betydning i Tilfælde, hvor der skulde handles hurtigt, f. Eks. under Epidemier.

S i m o n s e n fandt Bestemmelsen stridende

mod al parlamentarisk Skik og saa ingen Anledning til i givet Tilfælde at give Politimesteren 2 Stemmer. Det var ikke den nuværende Politimester, Hr. Moustén og Taleren tænkte paa, men da Sundhedsvedtægten let kunde komme til at gælde længere, end den nuværende Politimester sad i Embedet, vilde man ikke være med til at give en saadan Indrømmelse til en Mand, man ikke kendte.

Mikael Johansen ansaa Bestemmelsen for meget praktisk og anbefalede at beholde den.

J. C. Petersen saa ingen Fare ved at beholde Bestemmelsen. Efter almindelig Praksis blev ingen nogenlunde vigtig Sag afgjort, uden at Kommissionen var fuldtallig, men i visse Tilfælde kunde Bestemmelsen dog være af Betydning.

Jakob Jensen saa ingen Grund til at indføre en ny Praksis og kunde derfor anbefale Ændringsforslaget.

Forslaget vedtoges.

Til § 10. Forslag fra Magnus Nielsen om at give Paragrafen følgende Affattelse: »I den med offentlige Kloakledninger forsynede Del af Byen skal alle fremtidige Spildevandsafløb føres gennem lukkede Rørledninger, saavel fra det Sted paa Ejendommen hvor de forlader en Bygning som paa selve Ejendommens Grund, til Gadens Kloak«.

Magnus Nielsen motiverede Ændringsforslaget med, at der ved større Virksomheder kunde anvendes Skylning udenfor en Bygning.

Jakob Jensen foreslog at slette Ordene »fra det Sted paa Ejendommen, hvor de forlader en Bygning«.

Magnus Nielsen kunde tiltræde Hr. Jakob Jensens Forslag.

Det vedtoges at lade Ordene »fra det Sted paa

Ejendommen, hvor de forlader en Bygning« udgaa.

Til § 15. Forslag fra Magnus Nielsen om at affatte Paragrafen i nærmere Overensstemmelse med § 5 i Tillæg til Sundhedsvedtægten af 1901.

Stadslægen mente, at Bestemmelserne i § 5 i Tillæg til Sundhedsvedtægten af 1901 mere hørte ind under Regulativet end i Vedtægten.

Magnus Nielsen kunde tage Forslaget tilbage, naar Bestemmelserne blev optaget i Regulativet.

Til § 19. Forslag fra Magnus Nielsen om at der udarbejdes Regler for Anbringelse af Klosetter i Bygninger.

Stadslægen fandt, at Reglerne havde deres rette Plads i Regulativet.

Magnus Nielsen gjorde opmærksom paa, at Regler som de af ham ønskede fandtes i Sundhedsvedtægterne for København og Frederiksberg. Han kunde imidlertid godt tage Forslaget tilbage, naar Regulativet kom til at indeholde de paagældende Bestemmelser.

Til § 24. Forslag fra Simonsen om at lade Ordene »og deslige« i 1. Stykke 1. Punktum udgaa.

Forslaget vedtoges.

Til § 25. Forslag fra Magnus Nielsen om at ændre Ordene »Urenlighed af nogen Art maa ikke« til »Ingen Art af Urenlighed maa«.

Forslaget vedtoges.

Til § 29. Forslag fra Harald Jensen om i 4. Linie at ændre Ordet »Sundhedskommissionen« til »Byraadet«.

Harald Jensen motiverede Forslaget med, at det kunde befrygtes, at Lægerne i Sundhedskommissionen vilde fortolke Paragrafen for strengt,

navnlig ved Indretning af W. C. Da Byraadet jo ikke vedtog noget paa dette Punkt uden at spørge Sundhedskommissionen, vilde det derfor være rigtigt at lade Byraadet faa den afgørende Indflydelse.

M i k a e l J o h a n s e n anbefalede Ændringen.

P o l i t i m e s t e r e n foreslog at skrive »Byraadet efter derom indhentet Erklæring af Sundhedskommissionen«.

Det vedtoges at ændre »Sundhedskommissionen« i 4. Linie til »Byraadet efter derom indhentet Erklæring af Sundhedskommissionen«.

Til § 29. Forslag fra Magnus Nielsen om Udarbejdelse af Forskrifter angaaende Installation af Klosetter i Overensstemmelse med de for København og Frederiksberg gældende.

M a g n u s N i e l s e n ansaa Bestemmelserne for langt fra fyldige nok, navnlig med Henblik paa den kommende hyppige Installation af W. C. Da det vel imidlertid for dette som for flere andre af ham paapegede Omraader vilde blive Plads for de paagældende Bestemmelser i Regulativet, skulde han tage sit Forslag tilbage.

Til § 34. Forslag fra Magnus Nielsen om i 2. Stykke 4. Linie at ændre »Vandlaas« til »P-Vandlaas«.

Forslaget vedtoges.

Til § 38. Forslag fra Magnus Nielsen om i 5. Linie at ændre »Markudvalgets« til »Brolægningsudvalgets«.

Forslaget vedtoges.

Til § 40. Forslag fra Magnus Nielsen om i 1. Stykke 6. Linie efter »nødvendige« at tilføje »til Fjernelse af nævnte Ulemper«.

N. J o h. L a u r s e n ansaa det for rigtigst, at Bestemmelserne i Paragrafen ogsaa kom til at omfatte

Udvidelser af bestaaende Virksomheder. Ikke faa Fabrikker havde i al Stilhed indført Fyring med Smul i Stedet for med Kul, hvad der medførte rigeligt med Støv for Naboerne, ligesom ogsaa Dieselmotorer medførte Rystelser af ret betydeligt Omfang.

J a k o b J e n s e n mente det ret ugørligt at føre virkelig Kontrol med, om der blev fyret med Smul eller med Kul, og ansaa Dieselmotorer for mere behagelige for de omboende end Dampmaskiner.

M ø l l e r hævdede, at Dieselmotorer ikke foranledigede Rystelser for andre Bygninger, da de nødvendigvis skulde hvile paa et solidt Fundament for at gaa ordentligt.

N. J o h. L a u r s e n havde Erfaring for, at en Dieselmotor kunde ryste et Hus paa den anden Side af Gaden.

M a g n u s N i e l s e n gav Hr. N. Joh. Laur sen Ret i, at Indfyring med Smul kunde foranledige stærkt generende Støv for omboende. Om der kunde gøres noget for at forhindre denne Ulempe, kunde han dog ikke sige. Derimod kunde der nok ved Opstillingen af Motorer ved Isolering eller ved at føre Fundamenterne tilstrækkelig dybt ned gøres noget for at forhindre Rystelser.

M a r i n u s P e t e r s e n vilde anse det for heldigst, om det kunde gøres til Pligt at faa Indfyringsmaterialerne godkendt af Sundhedskommis sionen. De ny Indfyringsmetoder var ofte til stor Gene for omboende.

C l e m e n s e n forekom det, at man ogsaa skulde passe paa ikke at lægge Industrien for mange Hindringer i Vejen. Han fraraadede at vedtage strengere Bestemmelser end de nu gældende.

M a g n u s N i e l s e n havde aldeles ikke tænkt paa at faa noget Forhold skærpet, men maatte alligevel anse det for heldigst, om Autoriteterne kunde paabyde Foranstaltninger, der kunde bøde paa Ulemperne.

N. J o h. L a u r s e n fandt Hr. Clemensens Bemærkning ret overflødig, da sikkert ingen havde tænkt paa at komme Fabriksdriften til Livs. Noget andet var, at man dog maatte se at træffe saadanne Foranstaltninger, at en Fabrik ikke berøvede omboende betydelige Værdier.

J a k o b J e n s e n bemærkede, at Rystelser fra Motorer kunde afhjælpes ved at lægge et tilstrækkelig tykt Sandlag omkring Motorens Fundament.

Forslaget vedtoges.

Til § 45. Forslag fra Jakob Jensen om at affatte 3. Stykkes 1. Punktum saaledes: »Baasene skal være mindst 1,6 M. brede og 2,8 M. lange indvendig Maal«.

Forslaget vedtoges.

Til § 51. Forslag fra Jakob Jensen om i 4. sidste Stykke at lade Sætningen: »Ovnen skal være indrettet til Kokesfyring« udgaa.

Forslaget vedtoges.

Til § 52. Forslag fra Grundejerforeningen om i 1. Stykke at ansætte Tidspunktet til senest 10 Aar efter at Ejendommen har skiftet Ejer, og i 2. Stykke til inden Udgangen af 15 Aar efter Vedtægtens Ikrafttræden.

F o r m a n d e n meddelte, at Udvalget ikke kunde anbefale Ændringen.

C l e m e n s e n fandt en Frist af 5 Aar for kort. Det var ret væsentlige Fordringer, der stilledes, og som vilde betyde store Udgifter for Ejeren at efterkomme i saa kort Tidsrum.

Simonsen anbefalede at blive ved de 5 Aar. Alle havde nu været averterede siden 1906, da Fristen blev sat til 10 Aar. Det drejede sig her om et meget vigtigt Næringsmiddel, og Fordringerne var saa lempelige, at der ikke kunde gøres Indvendinger derimod.

Mikael Johansen skulde erkende, at Fristen i 1906 blev sat til 10 Aar, men troede dog ikke, at Bagerierne var saa daarlige, at man ikke ogsaa nu kunde indrømme en Frist paa 10 Aar.

Forslaget forkastedes.

Til § 89. Forslag fra Sundhedskommissionen om at give Paragrafen følgende Tilføjelse: »I alle saadanne Tilfælde samt overalt, hvor Sundhedskommissionens Skøn afæskes angaaende Byggeplaner, Indretning af Fabrikker, Værksteder, offentlige Institutioner o. l., skal Planer og Tegninger indleveres i 2 Eksemplarer, af hvilke det ene forbliver i Sundhedskommissionens Værge«.

Forslaget vedtoges.

Til § 90. Forslag fra Møller om i 1. Stykke at ændre Tidsfristen for Indflytning i ny opførte Bygninger til 6 Maaneder og 5 Maaneder efter at Bygningen er kommet under Tag for henholdsvis Vinteren og Sommerens Vedkommende.

Jakob Jensen fandt ikke 6 Maaneder for meget for Sommerens Vedkommende.

Simonsen anbefalede at blive ved de 6 Maaneder.

Clemensen mente, at den gamle Bestemmelse om at nøjes med 5 Maaneder om Sommeren havde virket meget godt. Sundhedskommissionen havde næppe erklæret en Bygning, der havde været under Tag i 5 Sommermaaneder, for daarlig tørret.

Politimesteren oplyste, at Sundhedskommissionen i mange Tilfælde havde erklæret en saadan Bygning for daarlig tørret.

Mikael Johansen saa ingen Grund til til at lægge Bygningshaandværkerne Hindringer i Vejen. Naar Vinteren trak noget ud, vilde Bestemmelsen om de 6 Maaneder ofte medføre store Bekostninger for Haandværkerne. Han anbefalede Ændringsforslaget.

Stadslægen gjorde gældende, at det var meget farligere at flytte ind i en Nybygning om Efteraaret end om Foraaret. Om Foraaret kunde Sol og Vind tørre, og da kunde Vinduerne lukkes op, hvad ikke saa godt lod sig gøre om Efteraaret. Han ansaa den gamle Bestemmelse om 5 Maaneder for et stort Misgreb.

Jakob Jensen hævdede, at Byraadet ikke alene skulde varetage Bygningshaandværkernes, men ogsaa Lejernes Interesser, og det var i disses Interesse, at Bygningerne var saa tørre som mulig. Den ene Maaned spillede heller ikke nogen stor Rolle for Mestrene, da de kunde indrette sig derpaa.

Mikael Johansen vilde dog tro, at Kakkelovnsvarmen tørrede bedst. Han ansaa sig for alles Talsmand nok saa meget som Hr. Jakob Jensen.

J. C. Petersen bemærkede, at Anledningen til, at Bestemmelsen om kun 5 Maaneder om Sommeren, var blevet indført, var, at vort Klima var saaledes, at det næsten var umuligt at faa en Bygning under Tag til April Flyttedag. Det var ikke Sundhedskommissionen, der havde fundet paa at forandre Fristen til 6 Maaneder.

Clemensen hævdede, at en Bygning, der var under Tag den 15. Maj, var bedre tjenlig til Beboelse den 15. Oktober, end en Bygning, der

var under Tag den 15. Oktober, var tjenlig til Beboelse den 15. April.

Simonsen bekræftede, at det var Udvalget, der havde foreslaaet Bestemmelsen om 6 Maaneder. Stadslægen havde straks givet Forslaget sin Tilslutning.

Møller troede ikke, man risikerede noget ved at bibeholde Fordringen om kun 5 Maaneder om Sommeren. En Bygning, der først den 15. Maj skulde være under Tag, blev lettere udtørret end en Bygning, der skulde være under Tag den 15. April, da det i sidste Tilfælde vilde være nødvendigt at bygge mere om Vinteren.

Stadslægen udtalte, at han med Glæde havde tiltraadt Bestemmelsen om de 6 Maaneder. Den maatte betragtes som et ubetinget Fremskridt. Tørring ved Kakkelovnsvarme duede ikke, da Fugtigheden alligevel blev i Stuen, fordi Folk ikke kunde lukke Vinduerne tilstrækkeligt op om Efteraaret.

Forslaget forkastedes.

Til § 90. Forslag fra Magnus Nielsen om til sidste Stykke at føje: »— samt Attest fra Stadsingeniøren om at Kloakafløbet er udført i Overensstemmelse med Spildevandsregulativet og den approberede Kloakplan«.

Magnus Nielsen ønskede Tilføjelsen, fordi der forekom mange Tilfælde, som Bygningsinspektøren intet havde med at gøre, og hvor Stadsingeniørens Attest for, at Afløbsforholdene var i Orden, burde forlanges.

Stadslægen mente, at Ændringsforslaget indeholdtes i § 19.

Forslaget toges tilbage.

Til § 98. Forslag fra Grundejerforeningen

om i sidste Stykke at ansætte Tidsrummet til 15 Aar efter Vedtægtens Ikrafttræden.

M i k a e l J o h a n s e n anbefalede at sætte 1925 i Stedet for 1919.

S t a d s l æ g e n erindrede om, at man i 1909 vedtog at gøre Bestemmelsen gældende fra 1919.

J a k o b J e n s e n erindrede om, at Restaurationsforholdene efter den for faa Aar siden foretagne Undersøgelse mange Steder var i høj Grad grelle. Han haabede derfor, at Byraadet fastholdt Bestemmelsen.

Forslaget forkastedes.

Fra Grundejerforeningen forelaa endelig følgende Udtalelse:

»Endvidere tillader man sig at formene, at Torvehandelen med Grøntsager og overhovedet med alle spiselige Ting bør bringes ind under Sundhedskommissionens Tilsyn, og at der bør træffes Foranstaltninger mod, at saadanne Sager kunne forurenes af Hunde eller paa anden Maade«.

M i k a e l J o h a n s e n var glad ved at have erfaret, at det paaklagede Forhold vilde blive taget op ved Udarbejdelsen af den ny Politivedtægt.

J a k o b J e n s e n vilde anmode Politimesteren om i den ny Politivedtægt at indføre en Bestemmelse om, at Hunde paa Gaden skulde føres i Snor.

Forslaget til en ny Sundhedsvedtægt vedtoges i den foreliggende Form med de ovenfor anførte Ændringer.

7. (J. Nr. 219—1911). Indstilling fra Skoleudvalget om at de indkomne Skolemulkter for 1910—11, 418 Kr. 20 Øre, udbetales til Foreningen »**Kunsten i Skolen**«.

Indstillingen vedtoges.

8. (J. Nr. 207—1911). Indstilling fra Udvalget for Belysningsvæsenet om at dette bemyndiges til at lade Arbejdet med Lægningen af en **Kondensationsvandledning til Elektricitetsværket** udbyde i Licitation, og om at den med Arbejdet forbundne Udgift afholdtes af det til Udvidelse af Elektricitetsværket fastsatte Laan.

Indstillingen vedtoges.

9. (J. Nr. 208—1911). Andragende fra **Aarhus tekniske Skole** om et ekstraordinært Tilskud paa 2500 Kr. til Anskaffelse af Instrumenter til et elektroteknisk Laboratorium.

Bevilgedes overensstemmende med Budgetudvalgets Indstilling.

10. (J. Nr. 209—1911). Indstillingen fra Markudvalget om at **Skoleudvalget bemyndiges til at disponere over Sportspladserne** ved Skolen i Finsensgade og ved Artillerikasernen.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 193—1911). Andragende fra **Velgørenhedshjemmet** om at Kommunens Garanti for et Laan paa indtil 25000 Kr., maa blive udvidet til 35000 Kroner.

Formanden oplyste, at Udgifterne for Hjemmets Indretning var blevet noget højere og Laanene noget mindre end beregnet. Hjemmet ønskede derfor, at Byen udvidede sin Garanti til 35000 Kr., hvilket Budgetudvalget anbefalede. Byens Risiko blev ikke væsentlig større, og Hjemmets Indtægter var efter Opgivelsen ret gode.

Møller syntes, Budgetudvalget havde flottet sig og forstod i Særdeleshed ikke, at Hr. Mikael Johansen var gaaet med til at anbefale en Forøgelse af Garantien, da Hr. Johansen den 14. Juli i Fjor havde udtalt, at Budgetudvalget vel var klar over, at Byen kom til at betale Beløbet. Da

Byraadet garanterede for de 25000 Kr., blev det udtrykkeligt bestemt, at det skulde være Garanti for en 2. Prioritet, uanset om 1. Prioritet blev mindre end 60000 Kr. Som Prioritetsforholdene nu var, blev Risikoen ved at garantere for 35000 Kr. meget betydelig. Ejendommen vilde ialt blive prioriteret for 85000 Kr., og det var et Beløb, som næppe nogen vilde kalde for lille for den Ejendom. Da man derfor utvivlsomt vilde komme til at betale Beløbet, vilde han henstille til Budgetudvalget at tage Indstillingen tilbage.

M i k a e l J o h a n s e n kunde ikke se Hr. Møllers Hensigt med at citere Talerens Udtalelser fra den Gang, Garantien paa de 25000 Kr. blev vedtaget. Den Gang havde Taleren været imod at tegne Garantien og var det til Dels endnu, men som Sagen nu forelaa, var Risikoen mindre end i Fjor, da Byraadet gik ud fra, at baade 1. og 2. Prioritet blev betydelig større, end Tilfældet blev. Desuden var Ejendommens Værdi nu større end paaregnet. Iøvrigt troede han ikke, Budgetudvalget vilde blive misfornøjet, hvis Byraadet forkastede Indstillingen.

J a k o b J e n s e n henstillede til Budgetudvalget fremtidig at lade sine Medlemmer underskrive Indstillingerne. Taleren havde i Fjor anbefalet at garantere for de 25000 Kr., men kort efter havde man maattet støtte en anden lignende Institution, som sikkert ogsaa snart vilde anmode om yderlig Støtte, saa han vilde nu henstille, at man betydede disse Institutioner, at man allerede havde strakt sig saa langt, man kunde.

M ø l l e r kunde ikke se, at Risikoen nu var mindre. Han anbefalede at stemme imod Indstillingen.

I. C. P e t e r s e n syntes ikke, Byraadet kunde

nægte at paatage sig den forøgede Garanti, navnlig da Institutionen var betydelig mere værdifuld, end man oprindelig tænkte sig. Hjemmet løste desuden en Opgave, der ellers i ganske anderledes Grad vilde komme til at tynge det offentlige.

Clemensen hævdede, at der ikke var Sikkerhed for de 35000 Kr. Vilde man af andre Grunde paatage sig Garantien, var Sagen en anden.

Formanden gjorde opmærksom paa, at ingen havde paastaaet, at der var fuld Sikkerhed.

Marinus Petersen pegede paa, at næppe nogen havde tænkt sig forretningsmæssig Sikkerhed. Institutionen var et filantropisk Foretagende, som vel i nogen Grad lettede Fattigvæsenet, og ud fra den Betragtning kunde det nok forsvares at paatage sig Garantien, selv om der var nogen Risiko forbundet dermed.

Møller henviste atter til, at Betingelsen for Garantien paa de 25000 Kr. var, at det skulde være Garanti for en 2. Prioritet. Garanterede man nu for 35000 Kr., vilde mindst Halvdelen tabes.

Simonsen var klar over, at der var Risiko forbundet med Garantien, men Sagen maatte ogsaa ses fra et andet Standpunkt end et Risikostandpunkt. Han syntes ikke, man skulde undlade at opmuntre Folk udenfor Arbejderklassen til at iværksætte den Slags Foretagender. Institutionen havde sikkert nogen Betydning, og man kunde næppe i Øjeblikket tænke sig, at Kommunen kunde oprette en lignende. Det værste, der kunde ske ved at paatage sig Risikoen, var, at man kunde komme til at betale Renterne af de 35000 Kr., altsaa højst 1500 Kr. aarlig til Hjemmets Drift. Han forstod ikke den skarpe Maade, hvorpaa Hr. Møller havde angrebet Hr. Mikael Johan-

sen, da Hr. Mikael Johansen dog, selv om man saa Sagen fra et politisk Synspunkt, var paa den rette Side, eftersom Hr. Møller jo altid fremhævede, at det private System burde støttes.

I. C. P e t e r s e n kunde fuldt ud slutte sig til Hr. Simonsens Udtalelser. Velgørenshedshjemmet var en udmærket Institution, og det værste, der kunde ske, var, at Kommunen kunde komme til at yde et aarligt Bidrag til dets Drift.

J a k o b J e n s e n havde stedse været klar over, at der var en betydelig Risiko forbundet baade med Garantien for Velgørenhedshjemmet og for Redningshjemmet. Man burde derfor nu sige stop.

M i k a e l J o h a n s e n ansaa Garantiprincippet for ret farligt og fremhævede, at Byraadet i Fjor skulde have fulgt ham. Risikoen var i Virkeligheden mindre nu, og rent moralsk set burde Byraadet i Henhold til den tidligere Afgørelse gaa med ogsaa denne Gang.

Møller skulde i Anledning af Hr. Mikael Johansens Bemærkning om, at Byraadet i Fjor skulde have fulgt ham, bemærke, at Hr. Mikael Johansen i Fjor ikke stemte imod, men sluttede sig til Budgetudvalgets Indstilling om at overtage Garantien.

Indstillingen vedtoges.

12. (J. Nr. 190—1911). Andragende fra **Ligningskommissionen** om Bevilling af et Beløb til Foretagelse af en Rejse til et Delegeretmøde i København den 20. og 21. August d. A.

F o r m a n d e n oplyste, at Budgetudvalget anbefalede Andragendet.

M i k a e l J o h a n s e n ansaa det for uheldigt, at Ligningskommissioner og Hjælpekassebestyrelser holdt aarlige Delegeretmøder og dannede Organisa-

tioner. Det var Købstadsforeningen, der burde tage sig af den Slags Sager, disse Institutioner drøftede. Denne Gang kunde han gaa med, men ikke oftere, naar det drejede sig om Sager, der angik Købstadsforeningen.

Bevilgedes.

13. (J. Nr. 148—1911). Andragende fra forskellige Grundejere om **Erstatning for Skade**, der er paaført deres Haver ved Branden paa Oliemøllen.

Formanden meddelte, at Brandkommissionen havde erklæret, at Skaden ikke omfattedes af Brandlovens § 27, og at Budgetudvalget i Henhold hertil ikke kunde anbefale Andragendet. Forhaabentlig vilde Assuranceselskaberne yde Erstatning.

Magnus Nielsen pegede paa, at Erstatningsspørgsmaalet i saadanne Tilfælde efter Loven skulde henvises til Afgørelse af vedkommende Kommunalbestyrelse. Han foreslog Sagen udsat i 8 Dage.

Formanden kunde ikke se nogen bedre Afgørelse end den af Budgetudvalget anbefalede, hvorefter man netop vilde staa sig bedst overfor Assuranceselskaberne.

Afsloges.

